

РЕШЕНИЕ

№ 1719

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20231110210730 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и сл. ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на К. Д. З. срещу Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-013921/11.07.2023 г., издадено от началник сектор, отдел "ПП" СДВР, с което на жалбоподател е наложено административно наказание:

"глоба" в размер на 200. 00 /двеста/ лв. на основание [чл. 179, ал. 2](#), вр. [ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл.119, ал.1 от ЗДвП](#).

"глоба" в размер на 100. 00 /сто/ лв. на основание [1, т.5 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл.123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП](#)

В жалбата си К. Д. З. оспорва фактически констатации в акта и иска от съда да отмени атакуваното наказателно постановление. Жалбата е бланкетна, като се сочи, че не е настъпило ПТП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично. Заявява, че заплатил наложеното му административно наказание, като няма какво да добави.

Въззиваемата страна "ПП"-СДВР не изпраща представител, взема становище по жалбата в представени писмени бележки. Намира ,че нарушението е доказано, моли да се потвърди обжалваното НП и се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.12.2022г. около 07.10 часа жалбоподател К. Д. З. управлявал моторно превозно

средство лек автомобил "Дачия" с рег. № *****. Той се движел в гр. София по бул. "Г.М.Д." с посока от площад на Авиацията към бул. Драган Цанков. На кръстовището с ул. „Лъчезар Станчев“ е имало обозначена пешеходна пътека тип „зебра“ по която се предвижвал пешеходец А. Т., който бил предприел пресичане на пътното платно от ляво на дясно спрямо посоката на движение на л.а. "Дачия" с рег. № *****. Жалбоподателя не пропуснал пешеходеца, в резултат на което настъпило леко ПТП в лявата ръка на пешеходеца. Водача на автомобила не спрял, а продължил движението си, като спрял на близката спирка. Пешеходеца настигнал автомобила, отворил вратата, като в този момент от таксиметровия автомобил излязла една жена и застанала между пешеходеца и водача, в резултат на което водача на лекия автомобил потеглил. Пешеходеца-св. Т. запомнил номера на таксито и уведомил органите на полицията. На място е съставен констативен протокол от св., след което св.Т. посетил лечебно заведение, състоянието му било удостоверено и от съдебен медик, който издал СМУ №889/02.12.2022г. относно установената лека телесна повреда.

Въз основа на установеното на жалбоподателя е съставен АУАН, в който описал фактическите си констатации и квалифицирал нарушението като такова по [чл.119, ал.1 от ЗДвП](#) и [чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП](#).

Въз основа на акта е издадено атакуваното № 23-4332-013921/11.07.2023г.

Горепосочената фактическа обстановка беше установена въз основа на показанията на св. Т., свидетели Д. и З., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени на основание [чл. 283 НПК](#) към материалите по делото - АУАН, протокол за ПТП, справка, заповед на министъра на вътрешните работи, справка-извлечение за извършени нарушения и наложени на жалбоподателя административни наказания по ЗДвП, докладна записка, справка от СДВР -ОПП.

Изброените доказателства единно и непротиворечиво изграждат фактическата обстановка по случая. Между същите не съществуват противоречия и несъответствия, с оглед на което съдебният състав ги кредитира в цялост. Свидетелските показания очертават фактите, последващи настъпването на пътнотранспортното произшествие, като свидетел З. извежда пред съда спомените си относно посетено ПТП, при което установили пешеходец св.Т., който описал автомобила, но не бил уверен относно предостовените рег.номера на същия. Свидетеля заявява, че към момента не са могли да установят водача по така дадените данни. Този свидетел описва поведението на св.Т. като грубо отношение към органите на полицията. Показанията на св.З. намират подкрепа в съставен констативен протокол № 669.

Показанията на този свидетел относно съставомерните факти за настъпване на ПТП, намират подкрепа и в показанията на св. Д.. Съдът кредитира с довереност показанията на този свидетел, който е съставил АУАН по документи, тъй като същите намират подкрепа не само в показанията на св.Д. и Т., но и в приложените по делото писмени доказателства: констативен протокол и декларации от жалбоподател и св.Т..

Съдът се довери на показанията на разпитан св.Т., като намира същите за последователни и

относими към предмета на доказване. Свидетеля има ясен спомен за настъпилото произшествие, описва време и място на настъпване на същото и предприетите от него действия след това. Заявява, че е посетил съдебен медик след настъпилото ПТП, за което има издадено и удостоверение.

Тъй като гласните доказателствени средства подкрепят въведеното в АУАН, същия може и следва да се ползва от съда като писмено доказателство, относно дата, място, време на съставяне на същия, респективно отразеното в него. В този смисъл следва да се отчете и, че в синхрон с АУАН е отразеното в Протокола за настъпилото ПТП, които две писмени доказателства бяха кредитирани от съда.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в предвидения в закона срок, от процесуално легитимирано за това лице, срещу акт подлежащ на съдебен контрол пред настоящата инстанция, но разгледана по същество тя е неоснователна.

Видно от приобщената по делото заповед на министъра на вътрешните работи АУАН и наказателно постановление са издадени от компетентни органи. Въз основа на извършена служебна проверка съдът приема, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно [чл. 42, ал. 1, т. 4](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#), както в АУАН, така и в НП следва да бъде описано както самото нарушение, така и обстоятелствата, при които то е извършено. В конкретния случай и в акта, и в НП са посочени в пълен обем обстоятелства, при които е извършено нарушението. Изрично са отразени време, място, МПС, което е управлявал жалбоподателят, фактите, свързани с конкретния механизъм на настъпване на произшествието, респективно и резултатът от ПТП.

Точно и ясно е описано поведението на водача на превозното средство причинил произшествието. От словесното описание на нарушението по несъмнен начин се установява извършването на какво нарушение е вменено на жалбоподател. Нарушение е ясно описано откъм факти и с вярна правна квалификация, като извършването на нарушението е несъмнено установено. Нарушението е извършено с факта на осъществено управление на превозно средство, като не е пропуснал преминаващ пешеходец и реализира ПТП, след което напуска същото, като не уведомява службата за контрол.

Деянието е извършено виновно, като водачът - субект на отговорността е имал представи в съзнанието си за обстоятелствата, при които осъществява управлението на превозното средство, като въпреки тези представи е осъществил управлението като не е пропуснал преминаващ пешеходец и реализира ПТП, след което напуска същото, като не уведомява службата за контрол. Съгласно [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#), при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Жалбоподател е извършил описаното в наказателното постановление деяние, съдържащо всички признаци от състава на вмененото му нарушение по [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#), поради

което правилно и законосъобразно срещу него е образувано административнонаказателно производство, а впоследствие неправилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност и му е наложено съответното наказание по чл. [чл. 179, ал. 2](#), вр. [ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#) се предвижда административно наказание за водач, който не спази предписанието на пътните знаци и правилата за предимство, за заобикаляне и други, с което създаде непосредствена опасност за движението.

В съдебно заседание жалбоподател заявява, че е заплатил наложените му глоби, за което е приложил и разписка. Заявява, че вече и СУМПС е в него, т.е. изтърпял е и наказание лишаване от право да управлява МПС. За така осъщественото нарушение на жалбоподателят е наложено административно наказание "глоба" в размер, който съответства на вида и тежестта на извършеното нарушение, в пределите на законоустановеното, поради което и не следва да бъде редуциран.

Съгласно [чл. 63д, ал. 1 ЗАНН](#) съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски. Предвид изхода на делото, съобразявайки представените писмени бележки от юрк. АЛ., с което е оказана защита на наказващия орган, неголямата фактическа и правна сложност на делото, както и потвърждаването на оспореното НП, съдът намира, че на основание [чл. 63д, ал. 3 ЗАНН](#), жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80, 00 лв. /арг. от [чл. 37 от Закона за адвокатурата](#) във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че за присъждане на възнаграждението законодателят е поставил изискване юридическите лица или еднолични търговци да са били защитавани от юрисконсулт, независимо дали същият е взел пряко участие в проведените съдебни заседания или се е възползвал от възможността единствено да представи писмена защита. С оглед изложеното съдът приема, че атакуваното наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 2, т.5 ЗАНН](#), Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-013921/11.07.2023 г., издадено от началник сектор, отдел "ПП" СДВР, с което на К. Д. З. ЕГН ***** е наложено административно наказания:

"глоба" в размер на 200. 00 /двеста/ лв. на основание [чл. 179, ал. 2](#), вр. [ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл.119, ал.1 от ЗДвП](#).

"глоба" в размер на 100. 00 /сто/ лв. на основание чл.175, ал. [1](#), т.5 от ЗДвП за нарушение на [чл.123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП](#)

ОСЪЖДА на основание [чл. 63д, ал. 3](#) във вр. с [ал. 1 ЗАНН](#), жалбоподател К. Д. З. ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 80

(осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на [глава XII от АПК](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____